

handlede Forhold og hindre Rederne i fremdeles hensynsløst at udnytte Situationen. Lovforslaget blev forelagt her i Begyndelsen af Aaret 1916. Det mødte absolut Modstand hos det konservative Folkeparti, der kategorisk erklærede, at det ikke vilde have noget med det at gøre, og Venstre stillede sig saaledes til Lovforslaget, at det ikke blev muligt at faa det gennemført. Det blev kun muligt at gennemføre et Forslag af en helt anden Beskaffenhed og Karakter, nemlig det, der blev stadfæstet den 12. Maj, og det bærer Venstre og Højre, de konservative Partier, Hovedskylden for, ja alene Skylden for. Det Lovforslag, der endelig vedtoges her i Begyndelsen af Maj Maaned, var et Overenskomstforslag, et Forslag, hvorved Rederne tilpligtedes at yde pr. Maaned et bestemt Beløb til Statskassen, men hvorefter de desuden var kun formelt pligtige til at yde deres Medvirkning til at hjemfragte Varer af visse Arter til overkommelige Priser. Det har imidlertid vist sig, at Rederne har været i Stand til i det væsentlige at se bort fra Overenskomsten eller det, der var Forudsætningen for den. Det er min Opfattelse, at hvis Rigsdagen havde vidst i Begyndelsen af Maj Maaned, at Virkningerne af Loven vilde blive saaledes, som de blev, var der ingen Overenskomst blevet, og jeg mener, at Rederne bærer Hovedparten af Skylden for, at de Ydelser ikke, saaledes som Forudsætningen var, virkelig har betydet noget, navnlig med Hensyn til Hjemfragtning af Kul.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) har ingen Grund til at staa op her og holde en Tordentale hverken til den ene eller den anden, fordi Resultatet er blevet saa ringe, som det blev. Thi det ærede Medlem og hans Parti har ikke ved deres Holdning bidraget til, at man kunde tilvejebringe en gunstigere Lov, tværtimod. Det ærede Medlem stillede vel et Forslag af en anden Beskaffenhed end det, hans Parti ikke alene skitserede her i Salen, men stillede i det andet høje Ting. Men det viste sig meget hurtigt, at det Forslag, som det ærede Medlem fra Nyborg stillede og skitserede i sin Tale her i Folketinget den Gang Regeringslovforslaget var til første Behandling, ikke kunde samle hans eget Parti, da Sagen var til Behandling i Udvalget. Forholdet var dette, at Venstre krævede, at Indenrigsministeren skulde gøre det af det ærede Medlem skitserede Forslag til sit, og Venstre var ikke at formaa til selv at udforme det Forslag, som det ærede Medlem fra Nyborg havde

skitseret, og det kan derfor heller ikke bebrejdes hverken Ministeren eller de ham nærstaaende Partier i denne Sag, at det ærede Medlems Forslag ikke blev udformet og blev Grundlag for de videre Forhandlinger. Da man nu er kommet vidtløftigt ind paa at omtale dette Forslag for anden eller tredje Gang, vil jeg yderligere gøre den Bemærkning, at Medlemmer af det ærede Medlems eget Parti straks under Forhandlingerne i Udvalget paapegede forskellige Mangler ved Forslaget, Mangler af en saadan Beskaffenhed, at man i Virkeligheden ikke kunde føre det videre, og jeg, der ledede Udvalgets Forhandlinger, havde det bestemte Indtryk, at det ikke under nogen Form var muligt at bringe noget ud af dette Forslag. Jeg kan positivt erklære, at jeg personlig og mine Partifæller Gang paa Gang fremhævede i Udvalget, at vi gerne vilde medvirke til, at Forslaget kunde blive det egentlige Grundlag for de videre Forhandlinger, men at de, der stillede Forslaget, da ogsaa maatte have Ansvaret ved at udforme det og fremføre det paa en saadan Maade, at man kunde tage virkelig Stilling til det, saaledes at det ikke blot blev et skitsemæssigt Forslag. Vi har intet at bebrejde os for vor Stilling til det ærede Medlems Forslag, vi stillede os paa ethvert Tidspunkt velvillig overfor det, men det ærede Medlem har ikke været i Stand til at faa sine Partifæller med til Forslaget, har ikke været i Stand til at vinde Ørenlyd for det hos dem og faa dem til at fremme det. Aarsagen har formentlig været den, at de har ment, at det ikke egnede sig som Grundlag for videre Forhandlinger. Derom skal jeg ikke udtale mig nærmere, det maa det ærede Medlem afgøre med sine Partifæller, men at bebrejde andre, at hans Forslag ikke er kommet videre, end det er, er fuldkommen uretfærdigt.

Det ærede Medlem fra Nyborg sagde i sin sidste Tale, at hvad betød dog det, om man havde faaet Regeringens Forslag ophøjet til Lov, og man derefter havde kunnet paalægge Rederne en Skat af 15 Kr. eller et tilsvarende Beløb pr. Ton, det vilde ingen som helst Betydning have haft, naar Rederne havde fri Raadighed over Fastsættelsen af de Fragter, der skulde erlægges for de Varer, der skulde hjemføres. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Udredning af, hvad Regeringens Forslag indeholdt, hvilke Bestemmelser der var i Regeringens Forslag, der tog Sigte paa netop at hindre Rederne i at forhøje